

uden Hensyn til de ældre Adkomster. Det er den, at Adkomsten til Pension for Embedsmænd ikke var begrundet ved en bestemt Lov, eller bestemt Regjeringsudtalelse, men Pensionen blev i det enkelte Tilfælde bestemt ved kongelig Resolution, hvilken Resolution efter sin Form lød paa, at den blev tilstaaet af Naade, uagtet der i det Hele taget var faste Principer, hvorefter Pensionen blev bestemt, og uagtet det ikke hverken fra Regjeringens Side, eller af den, der fik den, blev anset som en ei blot Naadesag, men som en Folge af visse Principer, hvortil den souveraine Regjering havde bundet sig. Hvorledes det end betragtes, var der en formel Forskjel, der blev gjort gjældende under Pensionsloven, men det forekommer mig ikke, at herfra kan slutes Noget, hvor der er Spørgsmaal om bestemte Pensions-Tilfælde, og allermindst kan det gjøres gjældende med Hensyn til den Afgang til Pension, som tilkommer Noget i Kraft af Resolution af 26de Marts 1802, af de Fonds, som bleve tilveiebragte til Dvæstede, Faldnes Enker m. v., hvilke Fonds fornemmelig hidrørte fra private Gaver. Med Hensyn til Enker er der ogsaa flere forskellige Afvigelser fra det, der hidtil har været gjældende for Enker. Naar de gifte sig paany, bortfalder ikke blot deres Pension fra denne Tid, men ogsaa, naar de paany blive Enker, hvilket er uoverensstemmende med det, der gjælder efter Pensionsloven, men som ogsaa har Endeel for sig, forsaavidt der hidtil ikke er hjemlet nogen bestemt Berettigelse til det Modsatte, hvilket gjælder med Hensyn til de Dvæstede i Krigen af 1801 og 1807—1814. Hvad der ellers kunde tale for at vedligeholde Reglen til Fordeel for andre Enker, naar de giftede sig paany, er det, at det let kunde tilbageholde en Enke fra at gifte sig paany, at hun derved udsætter sig for at blive hjælpeløs, hvis hun skulde miste sin nye Mand, ligesom det ogsaa kunde afholde en Mand fra Egteffab med hende, at hun kunde blive udsat for Nød, naar han døde, og altsaa var det maassée for Pensionsfondet fordelagtigt at tilstaae Pensionens Forsørgelse. Med Hensyn til Børnene er der enkelte Tilfælde, hvor ogsaa Børn af de Personer, hvorom der er Spørgsmaal, nemlig de, der høre til Under-

classerne, have Afgang til nogen Forsørgelse. Der er Tilfælde, hvor Børn af Underclasserne efter de hidtilgjældende Love skulle nyde en meget lille aarlig Understøttelse. Den har man troet at kunne forsvare ikke for Fremtiden at tilstaae dem, fordi denne Pension er saa ubetydelig, at den ikke kan hjælpe Noget, og de ligesaa godt kunne tye til Fattigvæsenet. Men jeg troer, at det for Børnene ikke er ligegyldigt, om de beholde denne ubetydelige Pension, eller skulle tye til Fattigvæsenet. Der kan være mange Tilfælde, hvor enten dette Børns Moder, eller ogsaa de, der have taget sig af Børnet, kunne være meget vel tjente med at faae en saadan lille Hjælp, uden at de behøvede at tye til Fattigvæsenet. Det, der skulde kunne indvindes for Staten og de offentlige Fonds ved at ophæve denne Pensionsberettigelse, er desuden saa ubetydeligt, at man ikke derfor skulde gjøre Noget, som, idetmindste efter hvad der forekommer mig, ikke er ganske retfærdigt. Hvad de Fonds angaaer, som i Overensstemmelse med § 31 skulle anvendes til Pensioner for Underclasserne og til den Hjælp, der skulde gives Invaliderne saavel som de Faldnes Esterladte, skal jeg ikke bemærke Noget om Sogvæsthusets Midler, da der ikke derom tages endelige Bestemmelser, hvorved man kunde risikere at forurette Noget. Hvad derimod de øvrige til 1ste Række af de i § 31 omtalte Fonds angaaer, da er der med Hensyn til den under Lit. b omtalte Krigshospitalkasse en Omstændighed, som det forekommer mig, at man maa tage sig iagt for. Efter hvad der nemlig er forklaret i Motiverne Pag. 44, skal der af denne Kasse efter Kongelig Resolution af 4de Juli 1819 gives et Bidrag af 24,000 Rbd. aarlig til Vedligeholdelse af Christians Pleiehus i Gæternsørde. Uagtet Udbetalingen af denne Sum vel for en Tid har været suspenderet, kan man dog ikke ansee dette Forhold for opløst, og det maa derfor vistnok ogsaa udtrykkeligt fremhæves i Loven, at det Fornødne i denne Henseende forbeholdes. Hvad det i Aaret 1801 grundlagte Fond til Understøttelse af Dvæstede og Faldnes Esterladte m. Fl. angaaer, forekommer der mig ogsaa at burde tages en almindelig Reservation om, at de, som